

TYS TARİHÇESİ

Yazar Administrator

Perşembe, 23 Mayıs 2019 19:08 - Son Güncelleme Perşembe, 23 Mayıs 2019 19:08

TYS TARİHÇESİ

BU HİKÂYEDE SİZ DE VARSINIZ

4 Şubat 1974-2019

40 yıl.

Dün gibi ama değil.

Her şey güllük gülistanlık olsaydı anlatacaklarımıza şaşırabilirdiniz ancak hiçbir şey size yabancı değil. *Çünkü "Anlatılan senin hikâyendir."* Marx'ın bu sözü, Türkiyeli yazarların sadece yazılarında değil, yaşamlarında da bir ilke kırk yıldır.

Kurucular da böyle yola çıkmışlardı.

Kimler mi?

Yaşar Kemal, Aziz Nesin, Bekir Yıldız, Adnan Özyalçınar, Turgut Uyar, Leyla Erbil, Orhon Murat Arıburnu, Adalet Ağaoğlu, Tomris Uyar, Ali Özgentürk ve Nihat Behram.

Adı: Türkiye Yazarlar Sendikası

Doğum yeri: İstanbul

Yaşı: 45

Bu kısa künyenin içinde yine darbeler, savaşlar, isyanlar... 68'in özgürlük rüzgârı, Fransa'dan Şili'ye, Arjantin'e, Türkiye'ye darbelerle dağıtılırken ülkede de on bir yürekli yazar, yazarların emeğini ve özgürlüklerini korumak, savunmak için TYS'yi kurar.

Yaşar Kemal geçici başkan seçilir. Sonraki genel kurulda Aziz Nesin başkandır.

Ülkede de 71 darbesinden sonra ortalık hiçbir zaman süt liman olmamıştır. Kasabalar, şehirler yine kan ırmağıdır ve her köşede cadı avı sürmektedir. Öğrenciler tutuklanır, aydınlar öldürülür.

Ancak bu baskılara karşın, darbenin tozu dumanı içinde yazı emekçilerinin kalemleri yine ülkelerinin güzel geleceği için ışımakta, yazarlar yazarak düşünerek direnmektedir..

Dönemin iktidarlarıysa Orhan Veli'nin o hınzır şiirinde olduğu gibi *"Düşünme / Arzu et sadece / Bak böcekler de öyle yapıyor.*

" diyorlardı düşünen, direnen herkese. Toplum yabancılaştırılıp Kafka'nın ünlü böceğine, Gregor Samsa'sına çevrilmek istenir.

Bu “dönüşüm”, yönetenlerin işine gelir ama evdeki hesapları da çarşıya uymaz.

Yazarlar güç birliğini arttırdıkça arttırır, yazarların yanı sıra gazeteciler, hukukçular, bilim insanları, oyuncular, sinemacılar da sendikanın sıcak, dirençli çatısı altında buluşur.

Bu gücü kırabilmek için aydınlığın kundakçıları yine iş başındadır. Ümit Doğanay, Bedrettin Cömert, Bedri Karafakioğlu, Ümit Kaftancıoğlu gibi aydınlar köşe başlarında kurşunlanır

71 darbecilerin postalları bu kez de 80'in generallerinin ayaklarındadır. Demokrasi ikinci kez orduya alınır

Ancak Sendika, yine hak ve özgürlüklerine yönelen saldırılara karşı direnir. 80 darbesinin alevleriye değdiği her yeri eritmektedir.

Sendika da bu siyasal yangından payına düşeni alır ve yasa dışı sayılır, yöneticileri yargılanır, yazarlarına yurt dışına çıkma yasağı konur.

Sonra davalar, davalar, davalar...

Sendika aklanıp yeniden açıldığındaysa 12 Eylül'ün generalleri gitmiş, yerine liberal kukla hükümetler gelmiştir.

“80 Darbe Anayasası”nın kısıyıcı yasaları, tüm demokratik kitle örgütlerinin ellerini kollarını yine bağlamaktadır. Ülke, toplumsal ve kültürel yönden iyiden iyiye gerilemiştir. Bu kez devleti kuşatan köktendincilik, aydınlara soluk aldırılmaz. Baskılar yine gemi aزیya almıştır. 12 Eylül faşizminin beslediği gericilik günden güne palazlanmış, bu kez başka bir yangın sarmıştır ülkenin gökyüzünü.

Yükselen gericilik, 2 Temmuz1993'te Sivas'ta TYS'li yazarları, aydınları, körpecik gençleri bir otelde ateşe verir.

“Yangınlardan geliyorum dedi adam ve yangınlara gitti yanık / Depremlerden geliyorum dedi kadın ve depremlere gitti yıkık.” diyen şair Metin Altıok,, *“Sen bu şiiri okurken / Ben belki başka bir şehirde ölürüm.”* diyen şair Behçet Aysan ve “

Öldüğümde / doğduğum yere gidiyorum / Yıllarca süren bir belirsizliği / İşte böyle yeniyorum.” diyen şair Uğur Kaynar o yangında kalır, Sendikanın ve edebiyatımızın Kırk Ayaklı Karıncası Asım Bezirci, tezenenin üç ustası Muhlis Akarsu, Mahzuni Çimen ve Hasret Gültekin de üç ateş gülüdür artık.

Bu kara yangından sonra Sendika 93'ten bugüne Oktay Akbal, Ataol Behramoğlu, Cengiz Bektaş, Enver Ercan ve Mustafa Köz yönetimleriyle, kültürel, toplumsal gericiliğe, düşünce özgürlüğü kısıtlamalarına karşı çalışmalarını hızlandırır.

Çünkü 12 Eylül'ün kara kasırgası sürmektedir.

90lar, 2000'ler yine aydın kıyımıyla, gazetecilerin, yazarların yargılanmalarıyla geçer.

Turan Dursun, Bahriye Üçok, Uğur Mumcu, Çetin Emeç, Musa Anter, Hrant Dink, Tahir Elçi...

Katiller yine iş başındadır

Adaletin kılıcıysa, yine yazarları biçmektedir.

TYS, bu çetin günlerde de ülkenin siyasal yazgısına tanıklığını sürdürür.

TYS TARİHÇESİ

Yazar Administrator

Perşembe, 23 Mayıs 2019 19:08 - Son Güncelleme Perşembe, 23 Mayıs 2019 19:08

TYS'li yazarlar, bu yıllarda da hem tanık hem sanıktır. Düşünce özgürlüğünün yıkılmasına, insan haklarının çiğnenmesine karşı sendika duruşma salonlarında ve sokaktadır.

Özgürlük isteği, "Gezi Direnişi"nde de TYS'li yazarları sokağa çağırır. Sendika, direnişin coşkusuyla gençlerle yaşar.

Ne diyordu Cemal Süreya? "*Özgürlüğün geldiği gün / işte o gün ölmek yok.*" Mücadele, halkın özgürlüğü içindir çünkü.

Bu yüzden TYS, 45 yıl öncenin devrimci coşkusuyla, 45 yılın birikimiyle çoğalarak savaşımını sürdürüyor.

Yazının ve yeryüzünün özgürlüğü için.

Nice 45 yıllara...